

תקציר התקנון

- ◆ הפיקדון בקרן יוקנה על יד הגמ"ח או שלוחיו, לבעלי חובות נעלמים של המפקיד, בשליחות המפקיד - לצורך "השבת החוב".
- ◆ בתקנון פורטו כל סוגי החובות הנעלמים האפשריים. והוגדרו כחובות נעלמים, רק כאלה שאין אפשרות לברר באופן סביר את זהות בעלי החוב, או את עצם מציאות החוב.
- ◆ חובות שיכול לשלמם אך מפאת אי נעימות או כל סיבה אחרת נמנע מלשלמם אינו יכול להפטר ע"י הפקדה בקרן.
- ◆ מעת ההקנאה, ייזקף ממילא זכויות מצוות ההלוואה שייעשו בכסף לאותם בעלי חובות, ולכשיבא אליהו ישיבו הכסף על פיו לבעליהם.
- ◆ ההקנאה תיערך בל"נ בכל ערב יום כיפור, גם על ההפקדות משנים קודמות, למקרים שהתחדשו חובות נעלמים ועדיין נשארה יתרה בהפקדה.
- ◆ ניתן לייחד את ההפקדה לטובת חובות של אנשים נוספים, או נפטרים.
- ◆ נקבעו בתקנון סידרי קדימה מפורטים לכל ציור ואופן, במקרה שלא יהיה די בהפקדה לכיסוי כל החובות. והכללים נקבעו על פי: חובת האדם. ועל פי: אומדן דעת. או על פי: התניית המפקיד במפורש.
- ◆ ההקנאה גם לחובות שראוי לצאת ידי שמים, ומגלגולים קודמים.
- ◆ סידרי הקדימה בזה יהיה כך: חובות גמורים, לצאת ידי שמיים, גלגולים קודמים. ובכל סוג, הקדימה תהיה לפי קדימת מציאות החוב.
- ◆ לאחר הקניין אין אפשרות למשוך ההפקדה מהגמ"ח עד שיבוא אליהו, כיוון ששייך לבעלי החובות.
- ◆ ואף אילו נזכר בחובו ובעל חובו, אין יכול לשלם לו מתוך ההפקדה בגמ"ח, כיוון שאין ידוע אם בעל חוב זה קדם לאחרים עפ"י סדרי הקדימה שנקבעו, באופן שלא היה די בהפקדה.
- ◆ על כן במקרה שנזכר בבעל החוב, מתבטל הקניין מעיקרא לאותו בעל חוב.
- ◆ כל הנ"ל נאמר רק אם מפקיד לכלל חובותיו, אבל אם מפקיד עבור חוב מסוים בלבד, אז הכסף אינו מכסה חובות אחרים כלל, אף אם באמת החוב לא קיים כגון שנמחל, ועל כן המפקיד יהיה נאמן לומר כשנזכר למי לתת הכסף, אף לפני בא אליהו.
- ◆ באופן שיתייקר החוב עד שיבא אליהו, כיוון שיכול לטעון הבעל חוב, שמתברר שאין זכות גמור בהקנאה זו, שעל ידה נפטר מהיוקר, הקרן מקנה בתנאי גמור שיינתן היוקר כשיבא אליהו, ועי"ז ההקנאה היא זכות גמורה. עם זאת, עד שיבא אליהו, נחשב כהשבה גמורה.
- ◆ נקבעו בתקנון כללים מחמירים, על אופני שמירת הכסף עד שיבא אליהו, וההקפדה על קיום מצוות הלוואה תדיר.
- ◆ הותנו גם תנאים רבים נוספים באופני הקניית הכסף, לפתירת בעיות הלכתיות שונות.

